

Elämysmatka ensihoitoon

KYSin erikoistuvia lääkäreitä hemmoteltiin viime viikolla kunnolla. Emme saaneet työnantajan kustantamaa thaimaalaista päähierontaa vaan pääsimme aktiivisen opetusvastaavamme Kirsikan ja Pelastusopiston yhdessä järjestämälle, kuuden tunnin mittaiselle elämysmatkalle sairaalan ulkopuoliseen maailmaan. Käytännössä tämä tarkoitti Pelastusopiston harjoitusalueella järjestettyä simulaatiota, jossa pääsimme seuraamaan liikenneonnettomuuteen joutuneen potilaan matkaa romuautosta päivystyspoliklinikan traumatiimin kautta leikkaussaliin. Lisäksi sairaalassa onnettomuuspotilaita odottelevilla oli elvytysrasti, jossa harjoiteltiin elvytyksen johtamista ja kommunikaatiota.

Erikoistuvat jaettiin työpareihin, joista jokaisella oli viimeisen vuosikurssin pelastaja mukana omassa ambulanssissaan. Lisäksi paikalla oli yksi pelastusyksikkö, jota miehitti joukko pelastajaopiskelijoita. Oscarin arvoisia roolisuorituksia vaikeasti vammautuneina potilaina ja heidän paniikissa olevina omaisinaan tekivät 4. vuosikurssin lääkisläiset, mukavasti kypärät ja suojalasit päässä ja pilkkihaalareihin ahdettuina.

Pelastusopiston harjoitusalue todettiin yleisesti varsin vaaralliseksi paikaksi, koska neljän tunnin sisään n. 300 metrin säteellä tapahtui kolme nokkakolaria 80 km/h vauhdissa. Näissä kolmessa skenaariossa yksi erikoistuvista toimi vuorollaan L3:n isoissa saappaissa. Osa toimi hoitotason ensihoitajina. Osa oli sairaalalla odottamassa liikenneonnettomuudesta ambulanssilla saapuvia potilaita. Omalla kohdallani L3-roolissa toimiminen oli yritys hallita VIRVE kädessä nollakokemuksella kaaosta, joka koostui pimeästä, kylmästä, kahdesta rutussa olevasta autosta, huomattavan itse-

ohjautuvasta auttajaryhmästä ja kuudesta potilaasta, joista kaksi oli vaikeasti vammautunut. Olen kohtalaisen tyytyväinen suoritukseen, jossa kaksi vakavimmin loukkaantunutta potilasta pääsi nopeasti hoitoon sairaalaan, ja vain 1/6 onnettomuusautoissa olleista potilaista katosi harjoitusalueen hämärtyvään iltaan kuin tuhka tuuleen... Mielessä soivat edelleen kokeneen ensihoitolääkärin lohdutuksen sanat: ”Tällaista se on tosielämässäkin”. Alan suhtautua aivan uudella jännityksellä viikon päästä alkavaan helikopterijaksooni.

Erikoisalaamme kuuluvan ensihoidon opetus jää normaalin erikoistumisen puitteissa vähäiseksi. KYSissä erikoistumiseen kuuluu vapaaehtoinen, 1–2 viikon mittainen tutustuminen Ilmarin toimintaan. Asiasta enemmän innostuneille pyritään järjestämään myös pidempi koulutusjakso, joka tähtää Ilmarin päivystysrinkiin liittymiseen. Muuten ensihoidon tuntemus perustuu pitkälti luentoihin. Aihe kaikessa mediaseksikkyydessään kiinnostaa enemmän tai vähemmän kaikkia riippumatta siitä, aikooko jatkossa suuntautua ensihoitoon vai ei. Iltaharjoitustakin pidettiin erittäin hyvänä huolimatta siitä, että se tapahtui normaalin työpäivän päälle klo 16–22. Tulipa paikalle myös terveyskeskuksessa lainassa oleva kollega vapaa-ajallaan, ihan vain mielenkiinnosta. Harjoituksen lopussa palautetilaisuudessa kommentointi oli erittäin positiivista. Harjoitusta pidettiin todella hyvänä mahdollisuutena vähän raottaa verhoa sairaalan ulkopuoleisen ensihoidon maailmaan. Yhtä kokemusta rikkaampana voin suositella lämpimästi! EVO-rahastus tuskin voivat mennä parempaan tarkoitukseen kuin meidän kouluttamisemme! ☐